

บันทึก

เรื่อง การขยายตรอกและซอยต่างๆ ตามถนนสายกรุงเทพฯ - สมุทรปราการ

ตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ ๑๔๓๓๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แจ้งว่า กระทรวงมหาดไทยมีความประสงค์จะขยายตรอกและซอยต่างๆ ตามถนนสายกรุงเทพฯ - สมุทรปราการ โดยประกาศใช้พระราชบัญญัติการผังเมืองและผังชนบท พ.ศ.๒๕๕๕ แล้วจะทำการดาตยางและเรียกเงินค่าทำถนน แต่มีปัญหาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติดังกล่าว ตามมาตรา ๒๓ คำว่า “การสร้างถนนขึ้นใหม่” นั้น หมายความว่า ที่ๆ ยังไม่มีถนนแล้วตัดถนนขึ้นใหม่ หรือที่ๆ มีถนนอยู่แล้วแต่ปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือสร้างผิวถนนใหม่ เรียกว่า เป็นการสร้างถนนใหม่หรือไม่ และขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาวินิจฉัยความหมายคำว่า “การสร้างถนนขึ้นใหม่” ว่า

๑. ที่ที่ยังไม่มีถนนแล้วตัดถนนให้มีขึ้น
๒. ที่ที่มีถนนอยู่แล้ว แต่จัดทำผิวถนนหรือสร้างผิวถนนให้ดีขึ้น
๓. งานเกี่ยวกับถนน เช่น รางระบายน้ำ สะพาน อุโมงค์ลอดแม่น้ำทั้ง ๓ ประการดังกล่าวนี้ จะเป็นการสร้างถนนขึ้นใหม่หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๒) ได้ตรวจพิจารณาแล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

คำว่า การสร้างถนนขึ้นใหม่ ในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการผังเมืองและผังชนบท พ.ศ.๒๕๕๕ นั้น ถ้อยคำนั้นเองแสดงเจตนาชัดเจนว่าให้หมายถึงการสร้างถนนขึ้นใหม่ในที่ซึ่งยังไม่เคยมีการสร้างถนนมาก่อนเลย ส่วนในที่ๆ มีถนนอยู่แล้ว แต่ทางราชการประสงค์จะทำให้ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการขยายถนน จัดทำผิวถนน หรือสร้างผิวถนนให้ดีขึ้น หรือทำทางระบายน้ำนั้น ไม่ใช่เป็นการสร้างถนนขึ้นใหม่ตามที่บัญญัติไว้ เมื่อเป็นดังนี้แล้ว ตามตัวอย่างที่กระทรวงมหาดไทยอ้างมานั้น เฉพาะตัวอย่างข้อ ๑ เท่านั้นที่ถือว่าเป็นการสร้างถนนขึ้นใหม่ ตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการผังเมืองและผังชนบท พ.ศ.๒๕๕๕ ส่วนตัวอย่างในข้อ ๒ และข้อ ๓ หาใช่เป็นการสร้างถนนขึ้นใหม่ตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ธันวาคม ๒๕๕๗